klasszikus zene

Különféle értelemben használt, tudományosan nem eléggé megalapozott fogalom.

1. A 18. sz. második felére jellemzõ, Bécsben kialakult, merev formá [1]kra és tökéletes szerkezeti egységre törekvõ irányzat.
   Az új zenei nyelv, amit „bécsi klasszikus stílus”-ként emlegetnek, a szó szoros értelmében zenei világnyelv lett, amelyet a kor minden muzsikusa beszélt és a kor minden embere megértett. (Gál Zsuzsa)
2. Haydn, Mozart és Beethoven kora, amit az általuk komponál [2]t zene határoz meg.
3. A klasszikus [3] komolyzene [4], hangversenyzene felszínes megkülönböztetõ elnevezése általában a pop [5]uláris szórakoztató zene [6], ill. a könnyûzene [7] mûfajaitól és mindenfajta modern [8] zenétõl.
   Holott a "könnyû zenének" is vannak klasszikusai, és a "komoly zene" is lehet szórakoztató.

Klasszik Rádió► [9]

□□□